

Czwartek, 7 września 2006 r.

TEKSTY PRZYJĘTE**P6_TA(2006)0345****Przystąpienie WE do Haskiej Konferencji Prawa Międzynarodowego Prywatnego *******Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego COM(2005)0639 — 7591/2006 — C6-0138/2006 — 2005/0251(AVC)**

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2005)0639) ⁽¹⁾ — 7591/2006),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 61 lit.c wraz z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 300 ust. 3 akapit drugi, Traktatu WE (C6-0138/2006),
 - uwzględniając art. 75 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Prawnej (A6-0250/2006),
1. wyraża zgodę na wniosek dotyczący decyzji Rady;
 2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.**P6_TA(2006)0346****Stosunki UE — Chiny****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami (2005/2161(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając fakt, że w 2005 r. miała miejsce 30. rocznica nawiązania stosunków dyplomatycznych między UE a Chinami,
- uwzględniając partnerstwo strategiczne UE-Chiny rozpoczęte w 2003 r.,
- uwzględniając główne ramy prawne stosunków z Chinami, a mianowicie Porozumienie o Handlu i Współpracy WE-Chiny ⁽¹⁾ podpisane w maju 1985 r., dotyczące stosunków gospodarczych i handlowych, oraz program współpracy UE-Chiny,
- uwzględniając dokument polityczny Komisji zatytułowany „Dojrzewające partnerstwo: wspólne interesy i wzywania w stosunkach UE-Chiny” (COM(2003)0533), poparty przez Radę Europejską w dniu 13 października 2003 r.,
- uwzględniając pierwszy w historii chiński dokument polityczny dotyczący UE, wydany w dniu 13 października 2003 r.,
- uwzględniając dialog polityczny UE-Chiny, nawiązany oficjalnie w 1994 r. w uznaniu statusu Chin jako rodzącego się mocarstwa na scenie międzynarodowej,

⁽¹⁾ Dz.U. L 250 z 19.9.1985, str. 2.

Czwartek, 7 września 2006 r.

- uwzględniając dialog UE-Chiny na temat praw człowieka, zainicjowany w styczniu 1996 r., przerwany, a następnie wznowiony w 1997 r., wizytę trójki w Xinjiangu w październiku 2005 r., która odbyła się w ramach dialogu na temat praw człowieka UE-Chiny, oraz seminarium w sprawie praw człowieka w ramach dialogu UE-Chiny zorganizowane w Londynie w grudniu 2005 r., podczas którego Parlament Europejski pełnił rolę obserwatora,
- uwzględniając aktualny dialog sektorowy między Chinami a Komisją, w tym rozpoczęte niedawno rozmowy na temat zatrudnienia oraz praw własności intelektualnej,
- uwzględniając Umowę o współpracy naukowej i technologicznej między WE a Chinami, która weszła w życie w 2000 r., a została odnowiona w 2004 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając porozumienie z Chinami o współpracy w zakresie europejskiego programu nawigacji satelitarnej „Galileo”, podpisane w dniu 30 października 2003 r.,
- uwzględniając 8. szczyt UE-Chiny, który miał miejsce w Pekinie we wrześniu 2005 r., oraz wspólną deklarację powstałą w jego wyniku, a także zbliżający się 9 szczyt UE-Chiny, które odbędą się w Finlandii w drugiej połowie 2006 r.,
- uwzględniając wspólną deklarację w sprawie zmian klimatycznych ogłoszoną podczas 8. szczytu UE-Chiny, jak i podjęte w niej zobowiązanie do rozwijania oraz posiadania zarówno przez Chiny, jak i UE, zaawansowanej i prawie bezemisyjnej technologii czystego węgla dzięki wychwytywaniu i składowaniu dwutlenku węgla (CCS),
- uwzględniając sesję 10 Narodowego Kongresu Ludowego (5-14 marca 2006 r.) oraz przedstawione na niej sprawozdanie rządu premiera Wen Jiabao,
- uwzględniając swoje dwa ostatnie spotkania międzyparlamentarne z Chinami, które odbyły się w Pekinie, Szanghaju i na Hajnanie w marcu 2004 r. oraz w Brukseli w październiku 2005 r.,
- uwzględniając swoje niedawne rezolucje w sprawie Chin, w szczególności rezolucje: z dnia 13 października 2005 r. w sprawie perspektyw stosunków handlowych pomiędzy UE i Chinami⁽²⁾, z dnia 8 września 2005 r. w sprawie naruszenia praw człowieka w Chinach, w szczególności w zakresie swobody wyznania⁽³⁾, z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2004 oraz polityki UE w tym zakresie⁽⁴⁾ oraz z dnia 11 kwietnia 2002 r. w sprawie strategii UE wobec Chin⁽⁵⁾,
- uwzględniając embargo UE na broń wprowadzone po stłumieniu protestów na placu Tiananmen w czerwcu 1989 r., poparte przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie stosunków między UE, Chinami i Tajwanem oraz bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Tybetu i sytuacji w dziedzinie praw człowieka w Chinach oraz swoje rezolucje z dnia 18 listopada 2004 r.⁽⁸⁾, 13 stycznia 2005 r.⁽⁹⁾ i 27 października 2005 r.⁽¹⁰⁾ w sprawie Tenzina Deleka Rinpocze, uwięzionego i torturowanego, któremu w związku z tym grozi śmierć,
- uwzględniając brak postępów w dialogu między UE i Chinami na temat praw człowieka,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Gospodarczej i Mone-tarnej (A6-0257/2006),

⁽¹⁾ Dz.U. L 6 z 11.1.2000, str. 40.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0381.

⁽³⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, str. 347.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 107.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 127 E z 29.5.2003, str. 652.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0037.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 471.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, str. 122.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 158.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0416.

Czwartek, 7 września 2006 r.

- A. mając na uwadze, że partnerstwo strategiczne UE-Chiny ma wielkie znaczenie dla stosunków między UE a Chinami, mając na uwadze, że prawdziwe partnerstwo strategiczne musi opierać się na wspólnych wartościach;
- B. mając na uwadze, że zaakceptowanie polityki jednych Chin wzmacnia szacunek dla pokojowego rozwiązania kwestii Tajwanu poprzez konstruktywny dialog;
- C. mając na uwadze, że obok wartości demokratycznych wiarygodność, stabilność i odpowiedzialność powinny stanowić fundament stosunków między UE a Chinami,
- D. mając na uwadze, że zacieśnienie stosunków między UE i Chinami będzie miało zasadnicze znaczenie dla sprostania globalnym wyzwaniom, takim jak zmiany klimatyczne, bezpieczeństwo i nierozprzestrzenianie broni,
- E. mając na uwadze, że Chiny same dla siebie stanowią największe wyzwanie w zakresie globalizacji handlu oraz że przeżywają wielkie ożywienie gospodarcze, z szacowaną stopą wzrostu około 9 % rocznie,
- F. mając na uwadze, że żywiołowy rozwój gospodarczy Chin, połączony m.in. ze statusem stałego członka w Radzie Bezpieczeństwa ONZ oraz członkostwem Chin w Światowej Organizacji Handlu (WTO), zmusza ten kraj do ponoszenia coraz większej odpowiedzialności na arenie międzynarodowej,
- G. mając na uwadze, że „dialogi sektorowe” prowadzone między UE i Chinami w ostatnich latach znacznie się nasiliły,
- H. mając na uwadze, że UE jest największym partnerem handlowym Chin i największym inwestorem w Chinach oraz mając na uwadze, że Chiny są drugim największym partnerem handlowym UE; mając na uwadze, że stosunki handlowe i gospodarcze zepchnęły na dalszy plan kwestie reform demokratycznych, poszanowania praw człowieka i państwa prawa,
- I. mając na uwadze, że z członkostwa w WTO wynika szereg praw i obowiązków, zarówno dla UE, jak i dla Chin; ponadto mając na uwadze, że strona chińska nadal nie wywiązuje się w pełni i nie realizuje wielu z tych obowiązków, w szczególności w zakresie wdrażania praw własności intelektualnej, traktowania obywateli i przejrzystości,
- J. mając na uwadze, że 70 % wszystkich przypadków podrabiania produktów wykrytych na rynku europejskim pochodzi z Chin oraz że każdego roku prawie pięć milionów podrobionych artykułów odzieżowych i dodatków jest konfiskowanych przez władze celne,
- K. mając na uwadze, że o nadaniu statusu gospodarki rynkowej decydują raczej kwestie ekonomiczne niż polityczne; mając na uwadze, że Chiny muszą poprawić funkcjonowanie gospodarki w celu uzyskania takiego statusu,
- L. mając na uwadze, że stosunki handlowe pomiędzy Unią Europejską i Chinami wymagają wzajemnego dostępu do rynków w oparciu o podstawy prawne w postaci zasad handlu w ramach WTO oraz sprawiedliwej i uczciwej konkurencji,
- M. mając na uwadze, że chińscy przywódcy w Białej księdze w sprawie budowy demokracji politycznej w Chinach (2005) potwierdzają prymat Komunistycznej Partii Chin (KPCh) w chińskim systemie rządów,
- N. mając na uwadze, że dzisiejsze Państwo Środka posiada ogólnokrajową gęstą sieć sądów, co stanowi znaczący postęp w porównaniu z sytuacją z przed około trzech dekad, co stanowi
- O. mając na uwadze, że podczas sesji 10. Narodowego Kongresu Ludowego (5-14 marca 2006 r.) rzecznik Najwyższego Sądu Ludowego oświadczył, że Chiny nie zniosą kary śmierci – krytykowanej na arenie międzynarodowej – ponieważ Chińska Republika Ludowa (ChRL) jest ciągle krajem rozwijającym się, znajdującym się we wczesnej fazie socjalizmu,
- P. mając na uwadze, że liczba egzekucji wykonywanych w Chinach stanowi tajemnicę państwową, chociaż według szacunków chińskich prawników każdego roku ginie w ten sposób 8 000 osób,

Czwartek, 7 września 2006 r.

- Q. mając na uwadze, że w 2005 r. chińskie służby bezpieczeństwa zarejestrowały 87 000 „incydentów o charakterze masowym”, czyli o 6,6 % więcej niż w 2004 r.,
- R. mając na uwadze, że według ostrzeżeń chińskich socjologów prowadzona przez chińskich przywódców polityka na rzecz harmonijnego społeczeństwa oraz budowa nowych miast socjalistycznych odzwierciedlają obecny niebezpieczny etap przechodzenia ChRL do gospodarki rynkowej,
- S. mając na uwadze, że w 1976 r. ChRL wprowadziła politykę „jednego dziecka”, stanowiącą obecnie przedmiot debaty pod intrygującym tytułem „Czy Chiny zdążą się zestarzeć, zanim się wzbogacą?”,
- T. mając na uwadze, że w 1996 r. Chiny wydały przedstawicieli Fundacji im. Friedricha Naumanna z Pekinu,
- U. mając na uwadze, że w marcu 2004 r. Chiny włączyły do swej konstytucji przepis, zgodnie z którym prawa człowieka mają być przestrzegane i gwarantowane przez państwo; mając na uwadze, że Chiny podpisały Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, ale nie ratyfikowały go,
- V. mając na uwadze stale napływające, niepokojące informacje o przypadkach uwięzienia z przyczyn politycznych, w szczególności członków mniejszości religijnych i etnicznych, zarzuty stosowania tortur, powszechne stosowanie pracy przymusowej, częste stosowanie kary śmierci oraz systematyczne ograniczanie wolności wyznania, słowa i mediów, w tym Internetu,
- W. mając na uwadze, że nowe regulacje dotyczące spraw związanych z religią weszły w życie z dniem 1 marca 2005 r.,
- X. mając na uwadze, że grupa robocza ds. przymusowych lub wymuszonych zaginięć przy Komisji Praw Człowieka ONZ zwróciła uwagę, że jej posiedzenie w Genewie w kwietniu 2006 r. przypada w dniu 17 urodzin Gedhuna Choekyiego Nyimy, Panczenlamy Tybetu, uprowadzonego wbrew woli jego samego i jego rodziców w wieku sześciu lat,
- Y. mając na uwadze, że – po dziesięciu latach od rozpoczęcia starań – Specjalny Sprawozdawca ONZ ds. Tortur ostatecznie odbył wizytę w ChRL w dniach 20 listopada — 2 grudnia 2005 r.; mając jednakże na uwadze, że specjalny przedstawiciel ONZ ds. wolności religii i przekonań nie został przyjęty w celu przeprowadzenia kolejnej wizytacji, po tej przeprowadzonej w 1994 r. przez swojego poprzednika oraz mając na uwadze, że Chiny nie wydały stałego zaproszenia obejmującego wszystkie procedury tematyczne Komisji Praw Człowieka ONZ,
- Z. mając na uwadze, że w swojej globalnej odezwie na rok 2006, Wysoki Komisarz Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) ponowił wezwanie do ustanowienia przez ChRL właściwych krajowych regulacji w sprawie uchodźców oraz do zapewnienia szerszego dostępu do ubiegających się o azyl osób z Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (Korei Północnej), którzy mogą potrzebować ochrony międzynarodowej,
- AA. mając na uwadze, że zgodnie z rocznikiem Najwyższego Sądu Ludowego z roku 2005, w 2004 r. doszło do skazania za przestępstwa polityczne 400 obywateli, tj. o jedną czwartą więcej niż w roku poprzednim,
- AB. mając na uwadze, że według Dui Hua Foundation, której przyznano „specjalny status konsultacyjny” przy Radzie Gospodarczej i Społecznej ONZ, w więzieniach ChRL przebywa obecnie 3 000 — 3 500 osób odbywających karę za „zagrożenie bezpieczeństwu publicznemu”,
- AC. mając na uwadze, że internetowy portal „Google” zgodził się wprowadzić ograniczenia nałożone przez chińskie władze, blokując dostęp do stron zawierających niewłaściwe elementy i słowa, takie jak „Tajwan”, „suwerenność”, „Tybet” oraz „Tiananmen”,
- AD. mając na uwadze, że w dniu 14 marca 2006 r. agencje informacyjne Reuters i BBC doniosły o liście otwartym z dnia 2 marca 2006 r. wystosowanym przez byłych decydentów KPCh, w którym skrytykowana została zastrzona cenzura prasy,

Czwartek, 7 września 2006 r.

- AE. mając na uwadze, że w Ujgurskim Regionie Autonomicznym Xinjiang nadal prowadzona jest kampania przeciwko „trzem rodzajom zła” – ekstremizmowi religijnemu, separatyzmowi i terroryzmowi – która, według informacji państwowych mediów, doprowadziła w zeszłym roku do licznych aresztowań,
- AF. mając na uwadze, że ze względu na ściśle kontrolowanie przez chiński rząd informacji na temat chińskiego obszaru Tybetu i dostępu do jego terytorium, trudno dokładnie ustalić skalę łamania praw człowieka,
- AG. mając na uwadze, że chińscy przywódcy podkreślają „pokojowy postęp” lub „pokojowy rozwój” Chin w kontekście godnego podziwu powrotu ChRL na scenę światową,
- AH. mając na uwadze, że należy podtrzymywać możliwość zbliżenia ChRL i Tajwanu, mając na uwadze, że taki proces musiałby się odbyć w sposób pokojowy, poprzez dialog i dyplomację i przy uwzględnieniu woli ludności obu stron,
- AI. mając na uwadze, że przyczyny pogorszenia się stosunków dwustronnych między Chinami a Japonią są natury politycznej, a nie ekonomicznej,
- AJ. mając na uwadze, że amerykańskie podejście do Chin jako wyłaniającego się mocarstwa można scharakteryzować za pomocą pojęcia „con-gagement”, które oznacza połączenie dwóch strategii: powstrzymywania ekspansji („containment”) i zaangażowania („engagement”),
- AK. mając na uwadze, że zaangażowanie i wpływy Chin w Afryce znacząco wzrosły w ciągu ubiegłej dekady,
- AL. mając na uwadze, że Chiny utrzymują ważne kontakty finansowe i handlowe z Islamską Republiką Iranu (poszukiwania oraz import ropy i gazu / eksport broni), i mogą odegrać decydującą rolę w przekonaniu Iranu do większej gotowości do współpracy w kwestiach związanych z bronią jądrową;
- AM. mając na uwadze, że Chiny współpracują z sąsiednimi państwami w ramach Szanghajskiej Organizacji Współpracy (SOW),
- AN. mając na uwadze, że w 2002 r. Chiny i Stowarzyszenie Krajów Południowoazjatyckich (ASEAN) podjęły decyzję o utworzeniu wspólnej strefy wolnego handlu,
- AO. mając na uwadze, że już od kilku lat Komisja i Parlament zwracają stałą uwagę na Makao i Hongkong.

Współpraca UE-Chiny

1. oczekuje na nawiązanie partnerstwa strategicznego UE-Chiny i wynikającą z niego ściślejszą współpracę w wielu dziedzinach; wzywa Radę i Komisję do opracowania konsekwentnej i spójnej polityki wobec Chin;
2. wyraża uznanie dla działań Komisji prowadzonych w ramach dialogów sektorowych z Chinami, które obejmują obecnie szeroki wachlarz zagadnień, począwszy od spraw środowiskowych a na kwestiach społecznych i prawach człowieka skończywszy oraz prosi o regularnie informowanie Parlamentu o poczynionych postępach;
3. wzywa Chiny i UE do budowy partnerstwa i stosunków dwustronnych na bazie wzajemnej otwartości oraz na fundamencie (skreślenie,) wiarygodności, stabilności (skreślenie), odpowiedzialności i wzajemnego zrozumienia; wzywa zarówno Chiny, jak i UE, do lepszej współpracy w oparciu o wspomniane podstawowe wartości, z myślą o pełnieniu stabilnej, odpowiedzialnej i wiarygodnej roli w społeczności międzynarodowej;
4. wyraża ubolewanie, że bardziej intensywne stosunki handlowe i gospodarcze z Chinami nie przyniosły znaczącego postępu w dziedzinie demokracji, praw człowieka i praworządności, stanowiących podstawowe elementy dialogu politycznego między UE a Chinami; w związku z tym jest zdania, że dalszemu rozwojowi stosunków handlowych z Chinami musi towarzyszyć budowanie prawdziwego, owocnego i skutecznego dialogu politycznego;

Czwartek, 7 września 2006 r.

Sytuacja gospodarcza

5. zauważa, że UE po rozszerzeniu stała się największym partnerem handlowym Chin, wyprzedzając Japonię, a jednocześnie Chiny z trzeciego wysunęły się na drugie – po USA – miejsce wśród największych partnerów handlowych UE;

6. zauważa, że bilans handlu zagranicznego Chin w 2005 r. wyniósł 102 mld USD i w porównaniu z wartością referencyjną roku poprzedniego (32 mld USD) wzrósł ponad dwukrotnie; rezerwy walutowe w 2005 r. wyniosły ok. 819 mld USD, co oznacza wzrost o 209 mld USD w porównaniu z rokiem poprzednim; jeżeli ta tendencja się utrzyma, prawdopodobnie pod koniec 2006 r. Chiny będą dysponować ponad 1 bilionem USD rezerw walutowych i staną się pod tym względem najważniejszym krajem na świecie; pierwsze prognozy dotyczące roku 2006 mówią o napływie kapitału w wysokości ok. 50 mld USD, który jest lokowany głównie w długoterminowe prywatne inwestycje bezpośrednie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż rząd Chin rozpoczął uwalnianie powiązania swojej waluty (renminbi) z dolarem i nie jest wobec tego niechętny tendencji umacniania się swojej waluty; jest zdania, że przy udzielaniu kredytów poważnie należy traktować ostrzeżenia przed zbyt niskimi premiami z tytułu ryzyka;

7. odnotowuje szybki rozwój gospodarczy Chin, w wyniku którego gospodarka chińska w przeliczeniu na dolary zajmuje czwarte miejsce w skali światowej, nawet przy obecnym zaniżonym kursie dolara; w związku z tym zwraca się do Komisji Europejskiej o wywarcie nacisku politycznego i gospodarczego w celu doprowadzenia do uwolnienia sztucznie zaniżanego kursu chińskiej waluty, co jest niezgodne ze stopniową liberalizacją światowego handlu; wzywa Chiny do stopniowego uwalniania kursu wymiany swojej waluty; wzywa Chiny, aby zastąpiły ścisłe przywiązanie do dolara przywiązaniem do koszyka walutowego, zawierającego także euro;

8. wyraża zaniepokojenie z powodu pogłębiania się nierówności i niesprawiedliwego podziału dóbr, masowego bezrobocia i niekontrolowanej urbanizacji, rosnącej przestępczości i korupcji, a zwłaszcza problemów w zakresie ochrony środowiska w Chinach;

9. uznaje, że Chiny to nie tylko szybko rosnący rynek; podkreśla fakt, że rewolucja technologiczna przebiegająca w państwie tych rozmiarów ma ogromne konsekwencje dla światowej gospodarki;

10. uważa, że zrównoważony rozwój gospodarczy ma bardzo istotne znaczenie zarówno dla Chin, jak i UE; podkreśla fakt, że stagnacja chińskiej gospodarki wskutek niekontrolowanego wzrostu stanowi poważne zagrożenie zarówno dla wewnętrznej stabilizacji w tym państwie, jak i prawidłowego funkcjonowania globalnej gospodarki; zauważa, że w kontekście oczekiwanego podwojenia się do roku 2030 emisji dwutlenku węgla z elektrowni węglowych szybki wzrost gospodarczy Chin jest ogromnym wyzwaniem dla podejmowanych globalnie działań, mających na celu opanowanie zmian klimatycznych;

11. wyraża zadowolenie z zamiaru opublikowania przez Komisję Europejską na jesieni 2006 r. strategicznego komunikatu w sprawie długoterminowych stosunków gospodarczych i handlowych pomiędzy Unią Europejską a Chinami w celu dokładniejszego przewidywania konsekwencji rozwoju gospodarczego Chin i unikania podejmowania doraźnych decyzji; w ten sposób Chiny nie byłyby już postrzegane jako zagrożenie, lecz jako wyzwanie i rozwijający się partner;

12. podkreśla, że coraz lepsze stosunki handlowe powinny także pociągać za sobą reformy w zakresie praw człowieka oraz uznaje, że do czasu przyjęcia prawnie wiążącego kodeksu postępowania w dziedzinie wywozu broni oraz odpowiedniego unormowania sytuacji w zakresie praw człowieka oraz swobód obywatelskich i politycznych, w tym sprawy placu Tiananmen, UE nie powinna znosić embarga na broń;

13. wzywa Chiny do tworzenia stabilnych i wiarygodnych warunków inwestycyjnych dla zagranicznego handlu i przemysłu oraz do absolutnie priorytetowego traktowania kwestii poprawy bezpieczeństwa prawnego przedsiębiorstw zagranicznych;

14. przypomina Chinom, że dalsze otwarcie rynków dla przedsiębiorstw i inwestycji zagranicznych, zwłaszcza w sektorze usług telekomunikacyjnych, bankowych i finansowych, musi być postrzegane jako integralny element strategicznego partnerstwa; wzywa Chiny do przeprowadzenia odpowiedniej reformy rynku i systemu gospodarczego oraz do ściślejszego przestrzegania i egzekwowania przepisów antydumpingowych;

Czwartek, 7 września 2006 r.

15. w świetle wyników dochodzenia antydumpingowego przeprowadzonego w sektorze obuwniczym, które wykazało stosowanie przez Chiny interwencjonizmu państwowego i dumpingu społecznego, oraz wobec kroków podjętych przez Komisję w celu usunięcia tych zakłóceń konkurencji, wzywa Unię do egzekwowania od jej partnerów handlowych, np. Chin, przestrzegania zasad sprawiedliwego i uczciwego handlu międzynarodowego; wzywa Komisję, aby w ramach planowanej wkrótce refleksji nad sposobem wykorzystywania środków antydumpingowych uprościła procedury w celu ułatwienia stosowania przez MŚP mechanizmów antydumpingowych; wzywa ponadto do zwiększenia przejrzystości procedury antydumpingowej;
16. jest zdania, że w ramach wysiłków podejmowanych w celu unowocześnienia i liberalizacji chińskiego systemu bankowego UE powinna kontynuować bliską współpracę z władzami chińskimi z myślą o przyjęciu międzynarodowych standardów rachunkowości oraz standardów konwencji „Bazylea II”, które zagwarantowałyby inwestorom z UE większe poczucie bezpieczeństwa;
17. wyraża swoje zadowolenie z szybkiej modernizacji chińskiego sektora finansowego; podkreśla jednak, że sprawnie przeprowadzona transformacja jest niezwykle ważna ze względu na konieczność niedopuszczenia do wszelkich przejawów niestabilności finansowej, której następstwa mogłyby być odczuwalne na światowych rynkach finansowych; zwraca uwagę na potrzebę uniknięcia szkodliwego zjawiska prześcigania się w zakresie obniżania standardów regulacyjnych („race to the bottom”), jakie ma miejsce między światowymi rynkami finansowymi; proponuje, aby najważniejsze instytucje regulacyjne na całym świecie podejmowały raczej działania sprzyjające zachowaniu jak najwyższych standardów; przypomina, że sama UE zobowiązała się do działania na rzecz spójności standardów w dziedzinie rachunkowości (międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej), rewizji finansowej (międzynarodowe standardy rewizji finansowej), wymagań kapitałowych wobec instytucji kredytowych (konwencja „Bazylea II”), prania pieniędzy, przeciwdziałania finansowaniu terroryzmu (Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy, zalecenia FATF) oraz regulacji rynku papierów wartościowych (standardy Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych); podkreśla, że UE byłaby gotowa podzielić się swoim doświadczeniem i zaoferować pomoc władzom chińskim w celu wdrożenia wspólnych standardów w obszarach, w których jest to niezbędne;
18. uważa, że w Chinach występuje znaczne zróżnicowanie w zakresie poziomu rozwoju regionalnego oraz bardziej ogólne dysproporcje w poziomie dochodów oraz że nowi chińscy przywódcy muszą zaangażować się w rozwiązywanie tych problemów, korzystając z pomocy i specjalistycznej wiedzy Komisji;
19. wzywa Chiny, aby podczas udzielania zamówień publicznych stosowały przejrzystą i uczciwą procedurę, która zapewni równe szanse udziału firmom zagranicznym;
20. uważa, że piractwo oraz podrabianie towarów i europejskich znaków handlowych przez chińskie przedsiębiorstwa stanowi poważne naruszenie zasad handlu międzynarodowego; wzywa Chiny do znacznej poprawy ochrony praw własności intelektualnej i wynalazków chińskich i zagranicznych; wzywa Chiny do utrzymania obowiązujących obecnie przepisów dotyczących ochrony praw własności intelektualnej; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie katedry prawa własności intelektualnej na Uniwersytecie Pekińskim;
21. uznaje znaczenie, jakie dla Chin ma uzyskanie statusu „gospodarki rynkowej”; podkreśla jednakże fakt, że taki status ma znaczenie bardziej ekonomiczne niż polityczne; wzywa Chiny do ograniczenia interwencji państwa w gospodarkę oraz do poprawy sytuacji związanej z niejednorodnym stosowaniem przez nie systemów ładu korporacyjnego i systemów rozliczeniowych oraz ich nieskutecznymi procedurami postępowania w przypadku upadłości;
22. zwraca uwagę, że niedawne problemy w sektorze obuwniczym wskazują na potrzebę przyjęcia przez Chiny bardziej odpowiedniej polityki antydumpingowej; podkreśla, że konieczność pilnego przyjęcia takiej polityki wynika z przynależności Chin do WTO;
23. zachęca Radę i Komisję do uznania systemowego charakteru trudności napotykanych przez sektory przemysłu włókienniczego, odzieżowego i obuwniczego oraz zachęca Komisję do zlikwidowania istniejących obecnie zakłóceń i przewidzenia przyszłych wyzwań w ramach przeglądu jej strategii handlowej i gospodarczej w stosunku do Chin;
24. wzywa Chiny do przyjęcia polityki gospodarczej opartej w szerszym zakresie na konsumpcji społecznej (edukacja, zdrowie, emerytury) i indywidualnej, a w mniejszym stopniu na inwestycjach i wywozie;
25. wzywa Komisję do wsparcia chińskich władz w walce z łamaniem praw własności intelektualnej oraz podrabianiem towarów;

Czwartek, 7 września 2006 r.

Sytuacja wewnętrzna

26. podziela stanowisko, że trudno przewidzieć obecnie kierunek przyszłego rozwoju Chin, który zależeć będzie przede wszystkim od sytuacji na arenie wewnętrznej w zakresie utrzymania regularnego rozwoju gospodarczego oraz stopniowego podnoszenia standardów życia przeważającej części ludności;

27. całkowicie zgadza się z konkluzją zawartą we wspomnianej Białej Księdze, że pojęcie demokracji i świadomość pojęć prawnych w całym społeczeństwie Chin będzie wymagać dalszego wzmocnienia;

28. podkreśla, że szybkiej modernizacji społeczno-ekonomicznej ChRL powinien towarzyszyć niezbędny pluralizm polityczny i modernizacja instytucjonalna oraz że mogą one być w wysokim stopniu inspirowane lokalnymi źródłami chińskimi, jak prace liberalnych reformatorów końca XIX w., a szczególnie podstawy myśli Sun Yat-Sena;

29. zauważa, że system ubezpieczenia społecznego, zdrowie i bezpieczeństwo w miejscu pracy, prawo do zakładania związków zawodowych, nawiązywanie stosunków przemysłowych i dialogu społecznego stanowią główne wyzwania dla przyszłości Chin; wzywa Chiny do ratyfikacji podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, w szczególności konwencji 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych oraz konwencji 98 dotyczącej rokowań zbiorowych, a także do przestrzegania ramowych przepisów Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczących skutecznego przeciwdziałania wszelkim współczesnym formom niewolnictwa, pracy dzieci i wykorzystywania ludzi, w szczególności kobiet pracujących, w celu zapewnienia przestrzegania podstawowych praw pracowników i zniechęcania do dumpingu socjalnego; zwraca się do Komisji o nasilenie strukturalnego dialogu z chińskimi partnerami w tej dziedzinie;

30. jest zdania, w świetle nasilających się protestów i demonstracji pracowników w Chinach przeciwko przymusowym zwolnieniom, braku wypłat pensji i innych świadczeń, korupcji i niegospodarności urzędników, że odmowa prawa do tworzenia niezależnych związków zawodowych przynosi skutki przeciwne do zamierzonych; w związku z powyższym wzywa rząd Chin do uznania i zapewnienia podstawowego prawa do swobody wypowiedzi i stowarzyszania się oraz prawa do strajku;

31. zwraca uwagę na rosnący problem pracy dzieci w Chinach oraz na niekorzystne warunki, w jakich muszą pracować dzieci w tym państwie, mimo że chińskie prawo pracy zakazuje zatrudniania dzieci; dlatego wzywa władze chińskie nie tylko do poprawy stanu egzekwowania prawa, lecz także do likwidacji przyczyn stojących u źródeł zjawiska pracy dzieci, takich jak narastające różnice ekonomiczne, szybkie tempo przemian struktur społecznych oraz brak odpowiedniej i przystępnej edukacji dla wszystkich dzieci w ramach systemu edukacyjnego;

32. wyraża zaniepokojenie z powodu rażącej dyskryminacji społeczno-gospodarczej wobec 150 mln chińskich pracowników migrujących, przybywających ze wsi, przyjmuje do wiadomości podjęte przez rząd Chin działania zmierzające do rozwiązania tego problemu, czego sygnałem są nowe rządowe wytyczne opublikowane w dniu 28 marca 2006 r a także wyraża zamiar dokładnego przeanalizowania wyników wdrożenia tej nowej polityki;

33. wzywa Unię Europejską do dokładnego śledzenia sytuacji w Makao i Hongkongu oraz wyraża nadzieję, że pozytywne doświadczenia w obu tych przypadkach posłużą jako wzór i zachęta do dalszych przemian politycznych w Chinach;

34. wyraża opinię, że dopóki KPCh nie podporządkuje się zasadom państwa konstytucyjnego, partia ta pozostanie państwem w państwie, a tym samym będzie narażona na przypadki poważnego nadużywania władzy, takie jak krajowa plaga korupcji decydentów, które zmniejszają szanse na ukształtowanie społeczeństwa opartego na zasadach praworządności;

35. podziela krytykę wyrażoną w chińskich periodykach prawniczych, w których stwierdzono, że art. 126 chińskiej konstytucji powinien przewidywać także zakaz ingerencji KPCh i chińskiego rządu w funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości;

36. oczekuje, że podjęte zostaną nowe wysiłki na rzecz wzmocnienia niezawisłości sądownictwa oraz wyraża przekonanie, że stopniowe zastępowanie niewykwalifikowanych sędziów kompetentnymi prawnikami ograniczy endemiczną korupcję w sądownictwie, a tym samym spowoduje wzrost społecznego zaufania do tej podstawowej instytucji państwa;

Czwartek, 7 września 2006 r.

37. z zadowoleniem przyjmuje deklarację przewodniczącego Najwyższego Sądu Ludowego, złożoną na 10. Narodowym Kongresie Ludowym, zgodnie z którą od lipca 2006 r. odwołania od wyroków śmierci będą rozpatrywane na jawnych posiedzeniach sądu; oczekuje, że obietnica ta zostanie spełniona;

38. wzywa Chiny do zniesienia kary śmierci oraz ogłoszenia skutecznego moratorium w stosunku do osób już skazanych; zauważa istotny sygnał ze strony chińskich prawników, że kara śmierci powinna być nakładana jedynie w przypadku poważnych, brutalnych zbrodni, w przeciwieństwie do obecnej sytuacji, w której karą śmierci zagrożonych jest 68 przestępstw, z czego połowy nie można zaliczyć do najcięższych zbrodni; wyraża zaniepokojenie faktem, że Chiny wykonują znacznie więcej egzekucji niż jakiekolwiek inne państwo na świecie; wzywa Chiny do ujawnienia oficjalnej liczby egzekucji przeprowadzonych w latach 2005/2006;

39. zdecydowanie popiera wezwanie prof. Liu Renwena, prawnika i członka Chińskiej Akademii Nauk Społecznych, dotyczące ukrócenia nielegalnego handlu organami straconych osób, poprzez wprowadzenie rygorystycznych przepisów i mechanizmów kontrolnych w tym zakresie;

40. jest poważnie zaniepokojony bezwzględny postępowaniem władz wobec „agitatorów”; zauważa, że zgodnie z Błękitną księgą przygotowaną przez pekińską Akademię Nauk Społecznych przyczynami masowych protestów są m.in. szczególnie poważne problemy ekologiczne, groźne dla zdrowia i życia wielu rolników w nowo uprzemysłowionych regionach, a także karygodne wywłaszczenia z ziem uprawnych, prowadzone w celach budowlanych, i wreszcie arbitralność oraz korupcja władz lokalnych;

41. z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez rząd Chin zamiar wyrównania wzrastającej różnicy dochodów między mieszkańcami regionów przybrzeżnych a mieszkańcami wsi, rozwiązania poważnych problemów ekologicznych, lepszego gospodarowania surowcami naturalnymi oraz rozwijania i stymulowania bardziej wydajnych technologii;

42. zwraca uwagę na wpływ silnego wzrostu gospodarczego w Chinach na zasoby naturalne oraz lokalne i globalne środowisko naturalne, zwłaszcza w wyniku emisji dwutlenku węgla; wzywa rząd chiński do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu ochrony środowiska naturalnego, a w szczególności do zapewnienia dostaw wody pitnej dla ludności oraz podjęcia działań w odpowiedzi na zanieczyszczenie atmosfery oraz na rzecz zachowania bioróżnorodności; podkreśla, że podstawową rolę w tym zakresie mogą odegrać organizacje pozarządowe i wzywa rząd chiński do umożliwienia im swobodnej i niezakłóconej działalności; wzywa do nawiązania przez Unię Europejską i Chiny intensywnego dialogu na temat zasobów naturalnych i środowiska naturalnego;

43. wzywa władze do uważnej kontroli programów inwestycyjnych na rzecz wsi, w świetle obaw wyrażanych przez chińskich naukowców, zdaniem których lokalni decydenci partyjni będą interpretować odwołania do „nowych miast” jako zachętę do realizacji projektów budowlanych kosztem rolników, a także z uwagi na fakt, że dotychczas tylko jedna piąta dotacji państwowych dla sektora rolnego dotarła do uprawianych do nich rolników;

44. jest bardzo zaniepokojony niedawnymi informacjami o dalszym poważnym naruszaniu praw człowieka na tybetańskim terytorium Chin, w tym o torturach, arbitralnych aresztowaniach i zatrzymaniach, aresztach domowych i innych pozasądowych metodach nadzorowania dysydentów, zatrzymaniach bez przeprowadzenia jawnego postępowania sądowego, tłumieniu wolności religijnej oraz arbitralnym ograniczaniu swobody przemieszczania się; wyraża głębokie zaniepokojenie nasileniem od października 2005 r. kampanii tzw. „edukacji patriotycznej” w tybetańskich klasztorach męskich i żeńskich, w ramach której Tybetańczycy zmuszani są do podpisywania deklaracji potępiających Dalajlamę jako niebezpiecznego separatystę i poświadczających, że Tybet „jest częścią Chin”, a także aresztowaniem mnichów z klasztoru Drepung w listopadzie 2005 r. za odmowę potępienia Dalajlamy; wzywa rząd chiński do zapewnienia niezależnej instytucji prawa dostępu do Gedhuna Cheokyiego Nyimy, Panczenlamy Tybetu oraz jego rodziców, zgodnie z żądaniem Komisji Praw Dziecka ONZ; wzywa chiński rząd do intensywniejszego pozytywnego zaangażowania w rzeczowe negocjacje na temat żądań Dalajlamy dotyczących autonomii dla Tybetu;

45. zwraca uwagę, że chińska polityka „jednego dziecka” doprowadziła do nierównego rozmieszczenia ludności; wzywa Chiny do uznania faktu, że w przyszłości proporcje między pracującą i niepracującą częścią społeczeństwa będą miały ogromne znaczenie dla gospodarki; podkreśla fakt, że także Europa boryka się z problemem starzenia się społeczeństwa; wzywa Chiny do ponownego rozważenia praktycznych metod realizacji polityki „jednego dziecka” w celu przeciwdziałania związanym z nią niekorzystnym konsekwencjom gospodarczym i społecznym;

Czwartek, 7 września 2006 r.

46. wzywa władze chińskie do wprowadzenia w ustawodawstwie krajowym środków na rzecz ochrony dobrostanu zwierząt, zapobiegających ich okrutnemu traktowaniu, w szczególności w odniesieniu do hodowli zwierząt futerkowych; wzywa Chiny do zaprzestania znęcania się nad zwierzętami dla potrzeb tradycyjnej medycyny, na przykład wykorzystywania rogów nosorożca oraz niedźwiedziej żółci;

Prawa człowieka

47. podkreśla, że dla zapewnienia przestrzegania praw podstawowych przez ChRL konieczne jest utworzenie sądu konstytucyjnego, bez którego poprawki konstytucyjne, takie jak poprawka z marca 2004 r. dotycząca praw człowieka, zachowają znaczenie przede wszystkim symboliczne;

48. podkreśla, że Chińczycy obywatele powinni posiadać prawne gwarancje dla swoich podstawowych praw oraz wzywa sądy do przeciwstawienia się w oparciu o konstytucję przypadkom jawnej niesprawiedliwości, przyczyniając się tym samym do kształtowania prawidłowego postępowania sądowego, które powoli nabiera rozpędu;

49. zwraca uwagę na potrzebę odstąpienia przez państwo od regulowania działalności religijnej i form jej wyrażania, zwłaszcza w kontekście toczących się wśród władz chińskich dyskusji na temat definicji „religii”, a szczególnie „legalnej religii”, potrzebę kompleksowych przepisów w zakresie religii odpowiadających międzynarodowym standardom i gwarantujących prawdziwą wolność religijną;

50. wyraża ubolewanie z powodu sprzeczności między konstytucyjną swobodą wyznania (zapisaną w art. 36 Konstytucji) a ciągłą ingerencją państwa w sprawy wspólnot religijnych, zwłaszcza w zakresie kształcenia, wyboru, mianowania oraz politycznej indoktrynacji kapłanów, w szczególności wyraża ubolewanie z powodu faktu, że państwo przyznaje prawo do legalnej działalności jedynie pięciu religiom, które ponadto poddaje kontrolę odpowiednich chińskich religijnych stowarzyszeń „patriotycznych”, chroniąc jedynie „normalne” (zhengchang) praktyki religijne oraz uzależniając ich oficjalną rejestrację od przyjęcia zasad stojących u podstaw „trzech autonomii”;

51. wzywa Radę do poinformowania Parlamentu o środkach podjętych w celu wprowadzenia w życie deklaracji zawartych w rezolucji z dnia 8 września 2005 r. dotyczącej losu biskupów więzionych w ChRL z powodu przekonań religijnych; wzywa ponadto władze ChRL do niezwłocznego uwolnienia wszystkich wyznawców chrześcijaństwa, w dalszym ciągu niesłusznie więzionych i prześladowanych;

52. zauważa, że obecnie w Chinach więcej chrześcijan praktykuje religię w „nielegalnych” ośrodkach kultu (protestanckich kościołach domowych lub „podziemnych” grupach katolickich lojalnych wobec Watykanu) niż w „patriotycznych” ośrodkach kultu oraz że obie grupy wyznawców, złożone z praworządnych obywateli, nie stanowią żadnego zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego; wzywa rząd chiński do zaprzestania prześladowań oraz więzienia członków takich grup chrześcijańskich; utrzymuje, że chrześcijaństwo, którzy nie utożsamiają się z „patriotycznymi kościołami” mają prawo do swobody wyznania;

53. wyraża ubolewanie z powodu poważnych naruszeń wolności wyznania w postaci ostatnich przypadków nielegalnego wyświęcenia biskupów (30 kwietnia 2006 r., Kunming – Yunnan; 3 maja 2006 r., Wuhan – Anhui), wynikających głównie z silnych nacisków i gróźb, na które narażony był kler katolicki, zachowujący lojalność wobec Watykanu, przez instytucje inne niż kościelne;

54. uważa, że ostatnie przypadki wyświęcenia biskupów stoją w sprzeczności z niedawnymi zapewnieniami władz chińskich na temat woli stworzenia warunków do uczciwego i konstruktywnego dialogu między ChRL a Watykanem; w związku z tym wskazuje na potrzebę przestrzegania wolności Kościoła i chronienia jego autonomii instytucjonalnej przed jakąkolwiek zewnętrzną interwencją, które – podobnie jak gesty podkreślające odmowę uznania żądań stawianych w negocjacjach przez obie strony – podważają wiarę w możliwość prowadzenia dialogu i rozszerzenia wolności w Chinach;

55. wskazuje, że specjalny sprawozdawca ds. tortur, po zakończeniu pełnionej misji, złożył podziękowania ministerstwu spraw zagranicznych za współpracę, ale równocześnie skrytykował ministerstwo bezpieczeństwa państwa i bezpieczeństwa publicznego za narzucone utrudnienia i ograniczenia dla działań rozpoznawczych sprawozdawcy;

56. jest głęboko zaniepokojony doniesieniem Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Tortur, który poinformował, że stosowanie tortur pozostaje w Chinach szeroko rozpowszechnione, przy czym przedstawiciele rządu i teksty sprawozdań w rzeczywistości w coraz większym stopniu uznają tę naganną sytuację, którą odzwierciedla także „wyczuwalny poziom lęku i autocenzury” obserwowany podczas jego wywiadów z zatrzymanymi;

Czwartek, 7 września 2006 r.

57. wyraża poparcie dla wstępnych zaleceń poczynionych przez specjalnego wysłannika do chińskiego rządu, np. dotyczących reformy prawa karnego poprzez dodanie przestępstwa tortur, zgodnie z definicją zawartą w konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, jak również stworzenia niezależnego mechanizmu rozpatrywania skarg złożonych przez osoby poddane torturom lub złemu traktowaniu;

58. wzywa rząd chiński do rewizji wyroków wydanych w sprawach o „zagrożenie bezpieczeństwu publicznemu”, zważywszy, że w przeważającej większości przypadków jedyną winą oskarżonych jest to, że odważnie korzystali ze swych podstawowych praw konstytucyjnych, otwarcie krytykując politykę rządu i KPCh;

59. ponownie wzywa rząd ChRL do poprawy warunków przetrzymywania więźniów w więzieniach na swoim terytorium oraz zaprzestania i zniesienia tortur w stosunku do osób zatrzymanych

60. wyraża ubolewanie z powodu braku znaczących postępów w staraniach o uwolnienie więźniów politycznych przetrzymywanych z powodu udziału w demonstracjach na placu Tiananmen, a także wyraża ubolewanie z powodu ignorowania przez władze chińskie wezwań do przeprowadzenia całościowego i bezstronnego dochodzenia w sprawie wydarzeń z 1989 r.; wzywa władze chińskie do przedstawienia oficjalnej oceny wydarzeń na placu Tiananmen, opublikowania listy więźniów politycznych oraz ich bezwarunkowego uwolnienia;

61.; potępia ostatnie działania chińskich urzędników wobec adwokatów, które miały na celu położyć kres prawnemu kwestionowaniu ich kompetencji; wzywa władze chińskie do ujawnienia miejsca pobytu prawnika w zakresie praw człowieka Gao Zhisheng, jednego z najaktywniejszych chińskich prawników i dysydentów przetrzymywanego pod zarzutem prowadzenia działalności przestępczej oraz do uwolnienia go, o ile nie jest on oskarżony o uznane prawnie przestępstwo; wzywa również do uwolnienia Chen Guangcheng, obrońcy praw chłopów, który wspierał obywateli w ich próbie postawienia lokalnych władz w stan oskarżenia za przeprowadzanie przymusowych aborcji i sterylizacji i który został skazany na ponad cztery lata więzienia, oraz Bu Dongwei, który został skazany na dwa i pół roku „reedukacji przez pracę” i jest przetrzymywany w nieznanym miejscu; w konsekwencji wzywa władze do zapewnienia wszystkim obrońcom praw człowieka możliwości prowadzenia pokojowej i legalnej działalności bez obawy arbitralnego aresztowania, tortur czy złego traktowania i do umożliwienia im dostępu do właściwej reprezentacji prawnej w przypadku aresztowania;

62. przyłącza się do specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur, grupy roboczej ONZ ds. arbitralnego pozbawiania wolności oraz Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka, którzy wezwali rząd chiński do zniesienia „reedukacji przez pracę” i podobnych form wymuszonej reedukacji osób przetrzymywanych w więzieniach, aresztach i szpitalach psychiatrycznych;

63. odrzuca obecny w skali całego kraju system Ankangu, tj. policyjnej psychiatrii stosowanej wobec dysydentów politycznych i społecznych, która obiecuje „zdrowie poprzez odpoczynek i pokój”, a w rzeczywistości łamie swoich „pacjentów”; przestrzega władze przed rozszerzeniem systemu Ankangu z 22 na 125 klinik, jednocześnie zachęcając do zlikwidowania tej ujemy dla kraju;

64. potępia w szczególności fakt istnienia w całym kraju obozów pracy Laogai, w których ChRL przetrzymuje prodemokratycznych działaczy, aktywistów pracowniczych oraz członków mniejszości bez rzetelnego procesu sądowego, zmuszając ich do pracy w bardzo ciężkich warunkach, bez dostępu do opieki medycznej; wzywa Chiny do ratyfikowania konwencji MOP nr 29 i 105 o zniesieniu pracy przymusowej lub obowiązkowej, wzywa Chiny do złożenia pisemnego oświadczenia w odniesieniu do wszelkich eksportowanych towarów, że żaden z nich nie został wyprodukowany przez robotników przymusowych w obozach Laogai, a w przypadku gdy zapewnienie to nie może zostać udzielone, nalega, by Komisja zakazała przywozu danych produktów do UE;

65. wzywa Chińską Republikę Ludową do przestrzegania ciężących na niej zobowiązań międzynarodowych wynikających z Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokołu do tej konwencji z 1967 r. oraz do zapewnienia Wysokiemu Komisarzowi ds. Uchodźców Organizacji Narodów Zjednoczonych pełnego dostępu do obywateli Korei Północnej ubiegających się o azyl, którzy mogą potrzebować ochrony międzynarodowej;

66. zdecydowanie potępia przetrzymywanie i torturowanie osób praktykujących Falun Gong w więzieniach, obozach „reedukacji poprzez pracę”, szpitalach psychiatrycznych oraz „szkołach edukacji prawnej”; jest zaniepokojony informacjami, że od zatrzymanych wyznawców Falun Gong pobierane są operacyjnie organy i sprzedawane szpitalom; wzywa rząd chiński do zaprzestania procedury pozbawiania wolności i torturowania praktykujących Falun Gong oraz do ich natychmiastowego uwolnienia;

Czwartek, 7 września 2006 r.

67. wyraża głębokie zaniepokojenie licznymi przypadkami naruszania praw kobiet i dziewcząt, związanymi z egzekwowaniem polityki rządu chińskiego w zakresie planowania rodziny, w tym dokonywania wybiórczych aborcji, przymusowej sterylizacji oraz masowego porzucania dziewczynek;
68. wzywa Chiny, aby bez dalszej zwłoki ratyfikowały i wprowadziły w życie Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych;
69. zgadza się z zawartą w wyżej wspomnianym liście otwartym agencji Reuters i BBC – niestety niedostępnym ogółowi społeczeństwa chińskiego – istotną myślą, zgodnie z którą polityka cenzury hamuje rozwój polityczny Chin;
70. wyraża głębokie zaniepokojenie obecnym ograniczaniem w ChRL swobody wypowiedzi i dostępu do Internetu; ponawia swe apele do Pekinu o zaprzestanie zastraszania, prześladowania i więzienia zwolenników swobody wypowiedzi, bez względu na to czy represje dotyczą dziennikarzy i obrońców praw człowieka, czy uniemożliwiają dostęp do informacji poprzez blokowanie stron internetowych niepoddających się cenzurze państwa; potępia ustawę o cenzurze Internetu przyjętą przez Chiński Narodowy Kongres Ludowy oraz istnienie systemu cenzurowania Internetu znanego ogólnie jako „wielki chiński mur ogniowy”; wzywa w szczególności do niezwłocznego umożliwienia ponownego funkcjonowania strony AsiaNews.it, lub — w każdym razie — do zaprzestania jej blokowania w Internecie, mając na uwadze, że strona ta nie tylko stanowi doskonałe źródło informacji na temat Azji i działań na rzecz praw człowieka, lecz także przyczynia się do rozwoju dialogu między Watykanem i ChRL, a tym samym do jedności chińskiego kościoła;
71. wyraża zaniepokojenie nieodpowiedzialną polityką liczących się firm internetowych – Yahoo i Google – które uległy bezpośrednio i pośrednio żądaniom chińskiego rządu dotyczącym wprowadzenia cenzury;
72. wzywa władze chińskie do ponownego otwarcia biura Fundacji im. Friedricha Naumanna w Pekinie, umożliwiając jej tym samym kontynuowanie działalności na rzecz rozwoju i demokracji;
73. uznaje rosnące wpływy Chin na całym świecie, ale w szczególności w tak zróżnicowanych państwach jak Białoruś, Wenezuela, Sudan, Zimbabwe, Birma/Myanmaru, Iran i Korea Północna, gdzie stan przestrzegania praw człowieka jest przedmiotem głębokiej krytyki ze strony UE;
74. wzywa władze chińskie i Radę do poprawy dialogu dotyczącego praw człowieka poprzez wprowadzenie tłumaczenia symultanicznego podczas wspólnych posiedzeń; wzywa posłów Parlamentu Europejskiego, podobnie jak ich kolegów zasiadających w parlamencie chińskim, do bardziej aktywnego zaangażowania w dialog dotyczący praw człowieka;
75. wyraża ubolewanie, że władze w Xinjiang regularnie zaliczają do jednej grupy osoby i organizacje zaangażowane rzekomo w „trzy rodzaje zła”, utrudniając ustalenie, czy poszczególne interwencje, zatrzymywania i sankcje prawne skierowane są przeciwko osobom pragnącym w sposób pokojowy wyrazić swoje przekonania polityczne lub religijne, czy też osobom biorącym udział w szerzeniu przemocy; uważa, że działania urzędników polegające na niszczeniu ujgurskich księzek w celu zniekształcenia prawdy historycznej oraz podsycania separatyzmu etnicznego przynoszą efekt przeciwny do zamierzonego;
76. oczekuje, że szef rządu i wszyscy członkowie Rady Legislacyjnej Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkongu będą wybierani w systemie wyborczym opartym na zasadach wielopartyjnej demokracji, odpowiedzialności rządu wobec zgromadzenia ustawodawczego oraz prawdziwie sprawnym rządzeniu, co przyniesie ewidentne korzyści mieszkańcom Hongkongu;
77. przyznaje, że Chiny jako potęga globalna odgrywają coraz ważniejszą rolę na arenie światowej; w związku z tym wzywa rząd chiński do pełnego zaangażowania w wypełnianie rozszerzającego się zakresu obowiązków oraz aktywnego udziału w pracach międzynarodowych organizacji i forów celem propagowania pokoju oraz pokojowego rozstrzygania sporów, jak również wspierania uniwersalnych wartości takich jak demokracja, prawa człowieka i praworządność;

Czwartek, 7 września 2006 r.

Polityka zagraniczna/Stosunki z sąsiadami

78. zwraca uwagę na niepokój zagranicy, zwłaszcza krajów sąsiadujących z Chinami, związany z dwucyfrowym wzrostem chińskich wydatków militarnych notowanym corocznie od połowy lat 90-tych; usilnie zaleca – zgodnie z linią swoich licznych rezolucji – aby unijne embargo na broń w stosunku do Chin obowiązywało na dotychczasowych zasadach do czasu osiągnięcia większych postępów w kwestiach dotyczących praw człowieka; przypomina w tym kontekście o potrzebie uwzględnienia podczas dalszych negocjacji dotyczących europejskiej polityki sąsiedztwa oraz porozumień o partnerstwie i współpracy. obowiązku przestrzegania unijnego embargo na broń w stosunku do ChRL;

79. podkreśla, że istnieje bezpośredni związek między ewidentnym zainteresowaniem Chin uzyskaniem dostępu do zaawansowanych europejskich technologii militarnych oraz zniesieniem embargo na broń w stosunku do ChRL, który ma istotne konsekwencje dla spójności stosunków transatlantyckich oraz pozycji rynkowej sektora zaawansowanych technologii zbrojeniowych w Europie;

80. wyraża zaniepokojenie zakresem współpracy z Chinami w dziedzinie programu Galileo oraz wzywa do wprowadzenia dalszych mechanizmów zabezpieczających przed możliwością wykorzystania przez ChRL lub innych partnerów tajnych technologii wykorzystywanych w tym programie w zastosowaniach wojskowych;

81. zauważa, że chińskie prawo antysecesyjne z dnia 14 marca 2005 r. oraz rozmieszczenie ponad 800 pocisków na południowo-wschodnim wybrzeżu ChRL, naprzeciw Tajwanu, są sprzeczne z zasadą pokojowego zjednoczenia; wzywa Chiny i Tajwan do budowy wzajemnego zaufania i szacunku oraz poszukiwania elementów łączących, odsunięcia dzielących ich różnic, ustanowienia niezbędnych podstaw politycznych do pokojowego i stałego rozwoju stosunków między obiema stronami Cieśniny Tajwańskiej, powrotu do dialogu na temat tych stosunków, jak również do zwiększenia wymiany i współpracy gospodarczej, skutkującego postępowaniem w szczególności w zakresie „trzech bezpośrednich połączeń przez cieśninę” (pocztą, transport i handel);

82. jest zdania, że co się tyczy ewentualnego procesu pokojowego zjednoczenia z Chinami kontynentalnymi, należy oczywiście uszanować wolę i opinię 23 milionów obywateli Tajwanu, jak również jego niepodległość i integralność terytorialną i uwzględnić je w negocjacjach z Chinami w sprawie statusu Tajwanu; zaznacza, że rozpoczęcie prawdziwego procesu demokratyzacji w ChRL przyczyniłoby się do złagodzenia napięć i utorowało drogę do wznowienia do rzeczowego dialogu między obiema stronami;

83. wzywa Chiny do wsparcia możliwości uzyskania przez Tajwan statusu obserwatora w Światowej Organizacji Zdrowia, w celu ochrony zdrowia ludności Tajwanu, przedstawicieli organizacji międzynarodowych i zagranicznych pracowników na wyspie, a także ogółu ludności świata; przypomina w tym kontekście, że choroby zakaźne, takie jak HIV/AIDS gruźlica, malaria, SARS, a od niedawna także ptasia grypa, nie znają granic oraz wymagają ogólnoświatowej współpracy, także, a wręcz w szczególności z Tajwanem, stanowiącym jeden z najważniejszych międzynarodowych ośrodków w rejonie zachodniego Pacyfiku; ponawia wezwanie o lepszą reprezentację Tajwanu w międzynarodowych forach i organizacjach, aby położyć kres dalszemu niesłusznemu wykluczeniu 23 mln ludzi ze społeczności międzynarodowej;

84. dochodzi do wniosku, że źródłem problemów w stosunkach między Pekinem a Tokio jest poczucie rywalizacji: dla Japonii wyzwaniem jest rozwój gospodarczy Chin, zaś dla Chin – japońskie dążenie do odgrywania większej i bardziej aktywnej roli politycznej w regionie; wzywa oba państwa do powstrzymania się od wszelkich działań mogących obrażać pamięć historyczną lub wrażliwość drugiej strony;

85. z zadowoleniem przyjmuje amerykańską inicjatywę zmierzającą do nawiązania dialogu strategicznego z Europą w związku z rozwojem Chin – stanowiącego centralny nowy element polityki „nowego” świata wobec „starego” – i zachęca Unię Europejską i jej państwa członkowskie do rozwijania (skreślenie) strategicznego porozumienia w sprawie postępowania względem Chin;

86. podkreśla globalne znaczenie obecnych i kształtujących się stosunków Chin w dziedzinie energetyki; zwraca uwagę na wpływ zwiększonego zużycia energii przez Chiny, jakie towarzyszyć będzie ich wzrostowi gospodarczemu, na światowy rynek energetyczny; wzywa Komisję i Radę do uwzględnienia problematyki energetyki w ramach długoterminowej strategii w dziedzinie stosunków między UE i Chinami oraz, w odpowiednich przypadkach, podnoszenia tej kwestii podczas kontaktów z Chinami;

Czwartek, 7 września 2006 r.

87. uznaje szczególne znaczenie gospodarcze kontynentu afrykańskiego dla ChRL (30 % importu ropy naftowej/rosnący rynek zbytu dla chińskiego ciężkiego sprzętu wojskowego), ale wzywa także chińskich przywódców, by Chiny wypełniały zobowiązania związane z pełnieniem funkcji stałego członka Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz by wspierały dobre zarządzanie, demokrację, praworządność, przestrzeganie prawa człowieka oraz dążyły do zapobiegania konfliktom w stosunkach z państwami afrykańskimi;

88. zachęca chińskie władze do aktywnego zaangażowania na rzecz doprowadzenia do przestrzegania praw człowieka i przemian demokratycznych w Birnie/Myanmarze;

89. oczekuje, że deklarowany przez ChRL sprzeciw wobec terroryzmu i rozprzestrzeniania broni jądrowej zaowocuje konkretnymi działaniami w ramach znaczących stosunków Chin z Iranem; podkreśla, że zdecydowane stanowisko ChRL w sprawie Iranu mogłoby stanowić dowód na to, że Chiny mają wolę i możliwości podjęcia międzynarodowych zobowiązań;

90. przyjmuje z zadowoleniem zaangażowanie Chin w rozmowy sześciostronne oraz wzywa rząd chiński do podjęcia szerszych działań w celu propagowania bezpieczeństwa i stabilizacji w Azji Wschodniej, w szczególności na Półwyspie Koreańskim, a także do odgrywania bardziej aktywnej roli w promowaniu demokracji i poszanowania praw człowieka w Korei Północnej;

Wnioski

91. wnioskuje, że wiarygodne, stabilne i odpowiedzialne stosunki gospodarcze i handlowe między UE a Chinami powinny opierać się ze strony Europy na rozwoju długoterminowej strategii, a ze strony Chin – na rozwoju stabilnych warunków inwestycyjnych, poprawie bezpieczeństwa prawnego dla przedsiębiorstw zagranicznych, dalszym otwieraniu rynków i, przede wszystkim, na poszanowaniu sprawiedliwych i uczciwych zasad handlu oraz wdrażaniu zasad WTO, w tym poszanowaniu Porozumień TRIPs, zwłaszcza w zakresie ochrony praw własności intelektualnej,

92. podkreśla znaczenie podjęcia kwestii społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, jak również konieczność propagowania trwałego rozwoju w wymiarze gospodarczym, społecznym i ekologicznym oraz stosunków handlowych między UE i Chinami; wzywa Komisję do zapewnienia stosowania tych zasad;

93. dochodzi do wniosku, że należy dążyć do poprawy sytuacji wewnętrznej Chin przez wzmocnienie wewnętrznego procesu demokratyzacji, zwiększenie profesjonalizmu w sądownictwie, całkowite zniesienie kary śmierci (skreślenie), a także, przede wszystkim, poprzez wdrożenie rządowego programu społecznego popartego przez 10. Narodowy Kongres Ludowy na rzecz zaoferanej wsi, w interesie ludności Chin oraz w celu promowania stabilności w regionie, jak również poprzez ochronę mniejszości i różnorodności kulturowej, w szczególności w regionie Tybetu i Xingjang;

94. wnioskuje, że wiarygodna i odpowiedzialna polityka praw człowieka może zostać przywrócona w Chinach jedynie przez przestrzeganie praw podstawowych obywateli, zgodnie z konstytucją Chińskiej Republiki Ludowej;

95. dochodzi do wniosku, że Chiny mogą znacznie przyczynić się do wiarygodnych, stabilnych i odpowiedzialnych stosunków zagranicznych i sąsiedzkich poprzez uznanie swej kluczowej pozycji jako poważnego uczestnika systemu międzynarodowego umacniania prawa i pokoju, co stanowiłoby istotny postęp, który UE może znacząco wspierać przez sformułowanie nowej wspólnej strategii w sprawie Chin;

*

* *

96. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i państw kandydujących oraz rządowi Chińskiej Republiki Ludowej i chińskiemu Narodowemu Kongresowi Ludowemu oraz władzom Tajwanu.